

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Quando censeatur legatum relictum intuitu ecclesiae, vel
contemplatione personae. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

successore *Canalcian. d. decis. 44. n.*

23. & alij apud *Ricc. d. ref. 108.*

3 Idem dicendum, si successor receperit pensionem: quia tunc videtur consentire locationi pro eo anno, pro quo illam recepit *Surd. decis. 33. & 264. & 265. put. decis. 180. par. 1. & alij, quos refert, & sequitur Barbof. d. al. 94. n. 8.*

6 Observant etiam DD. quod si Beneficiatus decedat ante impletum tempus locationis, neque eius heredes, neque fideiussores ullo modo tenentur de evictione, neque conductor aduersus eos ullam actionem habet in casu, quo successor nolit stare locationi, *Guttier. Canon. lib. 1. cap. 36. nu. 23. & alij apud Barbof. d. al. 94. num. 11.* intelligitur enim ea locatio sub conditione, si ipse Beneficiatus vixerit, & ut effectum habeat, dum ipse ius habuerit percipiendi fructus beneficij, ut post *Couar. d. Genuens. d. cap. 97. num. 1.* secus esset, si Rector ex causa renunciationis, vel permutationis, vel ex alia causa liberè dimittat suum beneficium: quia tunc ipse, siue heredes, & fideiussores tenentur de evictione, cum propter factum, voluntarium conductor non possit in tali casu frui re conducta intra tempus in locatione prefixum *d. l. qui fundum ff. locat. Barbof. ubi supra numero 12.*

7 Quæres an quietatio à prædecessore in mortis articulo facta Conductori bonorum ecclesie præiudicet successor? negativè respondet *Ricc. in Prax. for. eccl. par. 4. ref. 370. Afflict. dec. 168.* quia huiusmodi quietatio habetur pro

suspecta ob præiudicium successoris; & ideo etiam confessio debiti facta in morte non nocet heredi, ubi non est iurata. *rationes, & auth. quod obtinet C. de Probat.*

S V M M A R I V M.

- 1 Legatum relictum alicui sub nomine propria censetur relictum contemptatione persona, relictum verò sub nomine appellatiuo dignitatis censetur relictum intuitu ecclesie.
- 2 Quid si sub utroque nomine proprio scilicet, & appellatiuo relinquatur.
- 3 Ex coniecturis colligitur, quando legatum censetur relictum ecclesie, vel rectori.
- 4 An legatum relictum Canonicis censetur relictum intuitu ecclesie, vel personarum.
- 5 De qua ecclesie intelligatur legatum simpliciter ecclesie relictum.
- 6 Si ecclesie, cui relinquatur, non reperiat in Diocesi, legatum debetur ecclesie cathedrali, nisi aliter constet de mente disponentis.
- 7 Si in loco ipsius testatoris plures sint ecclesie eius nominis, quod testator expressit, legatum censetur relictum pauperiori.
- 8 Cui debeatur legatum relictum Capella existenti in aliqua ecclesie.

C A P. XV.

Quando censeatur legatum
relictum intuitu eccle-
siæ, vel contem-
platione per-
sonæ.

Regula est, quod lega-
tum relictum alicui
sub nomine proprio
censeatur relictum cō-
templatione personæ: quemad-
modum si relinquatur alicui sub
nomine appellatio dignitatis cē-
setur relictum intuitu ecclesiæ; &
ideò transit in successorem *arg. l. nonnumquam ff. ad Trebell. l. si hē-
redes 127. ff. de leg. 1. & est commu-
nis Doctorum sententia*, si verò
sub utroque nomine, proprio sci-
licet, & appellatio relinquatur,
inspicitur quod præcedit *iuxta l. si
communis seruus 37. vbi Bart. ff.
de stipul. seruor.*

3 Sed hæc regula procedit in du-
bio: & ideò aliter dicendum est,
quando ex coniecturis contrariū
constat *Barbos. de offic. & pot. Epi-
scop. par. 3. all. 116. num. 5.* Vnde si
legatum sit expressa aliqua causa,
quæ respiciat fauorem animæ, vel
ecclesiæ, non rectori, sed eidem
ecclesiæ legatum debetur, etiam si
nomē rectoris expressum sit *Ricc. in
Prax. for. eccles. par. 3. resol. 342.
Barbos. loco citato num. 9. & alij cō-
muniter*, idem dicendum est, si
legatum relictum fuerit ab extra-
neo *cap. requisisti de testam. c. Pon-
tifices 12. q. 3. vel si quis legauit ca-*

licem, patenam, vel quid simile:
quia tunc etiam ex qualitate rei
legatæ arguitur, quod legatum
relictum ecclesiæ intelligatur *Mā-
tic. de Coniect. vlt. vol. lib. 8. tit. 6.
numero 19.*

Ita etiam si legatum relictum
fuerit à coniuncto, vel affine in-
tra quartum consanguinitatis,
vel affinitatis gradum, præsumi-
tur relictum contemplatione per-
sonæ, non ecclesiæ *d. cap. requisisti
& ibi glos. ver. à propinquo Bart.
in leiuibus num. 2. ff. de Reb. dub.
Barbos. d. all. 116. num. 16. Graff. p.
1. decis. lib. 2. cap. 100. nu. 37.* etiam
si non sit expressum nisi nomen,
appellatiuum dignitatis, quod eo
casu censeatur appositum ad de-
monstrationem personæ *Alciat. in
reg. 1. presumpt. 28. num. 1. & quod
dicitur de coniuncto, & affine,
habet etiam locum in amico Al-
ciat. ibidem num. 2. quod intellige
de magna, & stricta amicitia glos.
in d. cap. requisisti ver. præsumitur
de Testam. Graff. loco cit. num. 36.
Mantic. vbi supra tit. 6. nu. 18. vbi
dicit, hanc sententiam ab omnibus
esse receptam; idemque dicendum,
si Rector est benemeritus, licet
non sit consanguineus *Ricc. in
Prax. for. eccles. par. 3. res. 342. Man-
tic. ibidem num. 19.* debet tamen
Rector probare, se esse consan-
guineum, vel amicum, aut bene-
meritum, *vt post glos. in d. inter-
dicimus in Auth. de eccles. tit. dicit
idem Alciat. loco cit. num. 5.**

4 Sed quæres, an legatum reli-
ctum Canonicis alicuius ecclesiæ
censeatur relictum intuitu eccle-
siæ, vel personarum? *Bart. in d.*

l. ciuibus num. 3. afferit, relictum videri contemplatione ecclesie: sed contraria sententia crebrior est, quod intuitu personarum, non ecclesie relictum censeatur, modo non habeant administrationem, siue prebendas distinctas: tunc enim ipsis Canonicis, non ecclesie acquiritur, etiamsi relinquatur ab extraneo Genuens. in Prax. Archiep. cap. 57. num. 6. & hanc esse magis communem testatur Mantio. de coniect. ult. vol. lib. 8. tit. 6. nu. 21. & seq. Viuius. relat. in Syntag. opin. commun. tit. de legat. c. 9. vers. in contrariam. & tunc diuidi non debet equaliter inter Canonicos sed eo modo; quo reliqua bona ipsius Capitali distribuuntur ita, vt plus vni Canonico, quam alteri tribuatur secundum statuta, & consuetudinem ecclesie: quia ceterum relictum collegio, seu Capitulo, non autem singulis personis secundum veriorum sententiam, quam tenet Mantio. d. lib. 8. tit. 6. num. 24. Genuens. in Prax. Archiep. c. 57. n. 13.

Sed hæc intellige, dummodo ex coniecturis contrarium non probetur Bellett. Disquis. cleric. tit. de bon. cleric. §. 3. num. 45. & alij communiter: quia si legatum relinquatur Capitulo, aut canonicis, qui administrationem habeant, aut exprimat causa, que respiciat ecclesiam, & non Canonicos, tunc intuitu ecclesie legatum relictum videtur Bart. in l. pater filium §. Tusulanus in fin. ff. de leg. 3. Mantio. d. lib. 8. tit. 6. num. 23. Vnde legatum factum Capitulo cum onere erigendi Capellanas, vel celebrandi anniuersarium pro ipso te-

statore non est diuidendum inter Canonicos, sed debet conuerti in bona stabilia, seu in annuos census, & sic debet seruari pro futuris Canonicis Nau. conf. 8. de Reb. Eccles. non alien. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 359.

5 Quæres 2. de qua ecclesia intelligatur legatum simpliciter ecclesie relictum? Respo. quod intelligi debet de ecclesia eius loci, in quo testator domiciliū habuerit §. si quis in nomine magni Dei in Auth. de eccles. tit. videtur enim testator sensisse de illa ecclesia, in qua consuevit audire diuina, & ecclesiastica recipere sacramenta cap. sum quis de sepult. in 6. & hæc esse communem Doctorum sententiam dicit Mantio. de coniectur. ult. volunt. lib. 8. tit. 6. nu. 4. & 5. & probatur etiam ex l. que conditio §. 1. ff. de condit. & demonstr.

Si vero testator duo habebat domicilia, aut duas Parochias, legatum inter vtramque diuidetur, vt in d. cap. cum quis de sepul. in 6. nisi ex coniecturis aliud colligatur, videlicet si vnam magis, quam alteram diligebat, aut si in vna magis, quam in altera versari consuevit, aut si in altera elegit sibi sepulturam, vt d. Mantio. d. lib. 8. tit. 6. num. 14.

6 Sed si ecclesia, cui relinquatur non reperiatur in Diocesi, tunc debetur ecclesie cathedrali, nisi aliter constet de mente disponentis: quia ecclesia Cathedralis dicitur esse Parochia totius Ciuitatis, & Diocesis Lap. alleg. 87. & alij apud Bellett. loco cit. d. §. 3. nu. 42. & 43.

- 7 Si verò in loco ipsius testatoris plures sint ecclesie eius nominis, quod testator expressit, legatum censetur relictum pauperiori d. *S. si quis in nomine in Aatb. de ecclesiis. Genuens. d. cap. 57. nu. 14. & 15.* & si ecclesia sint pares in paupertate, communis est opinio, vt tribuatur Episcopo, qui distribuatur, vel eligat, dummodò pro altera Ecclesia coniectura, & præsumptione supradicta non concurrant: tunc enim legatum applicari debet illi ecclesie, quã testator magis diligebat, aut in qua magis versari consuevit, vel vbi sibi elegit sepulturam *Mant. d. lib. 8. tit. 6. num. 6.* vbi etiam addit, quod si testator iussit certo die, & singulis annis in perpetuum celebrari aliquas missas, & ob id aliquid legauit, & non expressit, in qua Ecclesia, intelligitur de ea, in qua est sepultus.
- 8 Quæres 3. cui debeat legatum relictum Capellæ existenti in aliqua ecclesia? Resp. quod regulariter Parocho debetur, etiã si in ea Capella sit aliqua Cõfraternitas creata, nisi ex coniecturis aliud appareat *Bellef. tit. d. bon. Cleric. d. 3. num. 40. & seq. vbi citat Felin. in cap. dilectus n. 3. de offic. ordin. Duran. de Arte testan. tit. 6. caut. 7. Genuens. in Prax. Archiep. cap. 57. num. 4. Mant. de Coniect. ultim. vol. lib. 8. tit. 6. num. 16.*
- S. V. M. M. A. R. I. V. M.**
- 1 Alienatio emphiteusis in personam potentem de iure prohibetur.
- 2 Persona potentes quæ dicantur.
- 3 Emphiteusis ecclesie non potest alienari in aliam ecclesiam.
- 4 Ecclesia Domina directi potest cogere aliam ecclesiam ad vendendam rem emphiteoticam priuato infra annum.
- 5 Quid in relicto facto in opus pietatis perpetuum.
- 6 Quo temporis spatio hoc ius contra ecclesiam præscribatur.
- 7 Quindennia de iure non debentur.
- 8 Si fiat pactum expressum, ne fieri possit alienatio in personam potentem, ecclesia non est capax emphiteusis etiam ad effectum vendendi.
- 9 An valeat legatum emphiteusis, quæ post mortem ipsius disponentis finitur.
- 10 Quid si bona erant deuoluta ob non solutum canonem.
- 11 An declaratio caducitatis, quæ non fuit facta in vita defuncti, possit fieri post eius mortem contra successorem, & nu. 12. & 13.
- 12 Quando emphiteusis non finitur per obitum illius, qui legat, valet legatum quoad estimationem.
- 13 An emphiteusis transeat in monasterium, si emphiteota ingrediatur religionem.
- 14 Emphiteusis ecclesie de sui natura non transit ad extraneos.
- 15 Declaratur, quando pro canone soluitur res minima, secus si esset notabilis summa.
- 16 An Emphiteusis priuati transeat ad ecclesiam.
- 17 Quid si in Inuestitura adsit pactum, quod non possit fieri alienatio